

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Пловдив, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кристина Янк. Табакова

при участието на секретаря Радка Ст. Цекова
като разгледа докладваното от Кристина Янк. Табакова Гражданско дело № 20215330116565 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба от „Компани Франсез Д‘ Асюранс Пур Льо Комерс Екстериор СА“, Нантер, Франция, чрез „Компани Франсез Д‘ Асюранс Пур Льо Комерс Екстериор СА“, клон България, ЕИК 200325896, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 76А, ет. 7, /Бизнес Център Хил Тауър/, против „Глопак“ ЕООД, ЕИК 125509999, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ вр. с чл. 386 КЗ, за осъждането на ответника да му заплати сумата от 3 634.47 лева – главница, п.а изплатено застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба в съда - 20.10.2021 г. до окончателното ѝ плащане.

В исковата молба се твърди, че в качеството му на „застраховател“ е сключил застрахователен договор № **** с „Петробул БГ“ ООД, ЕИК 200229780 – в качеството му на „застрахован“, със застрахователен период в сила от 01.09.2020 г. до 31.08.2021 г.

Сочи, че съгласно застрахователния договор, застрахователят покрива риска от неплащане на вземания на застрахования, възникнали от доставки, които застрахованият е извършил по време на периода на действие на договора, като застрахователят се задължава да го обезщети до размера на уговорения процент на застрахователното покритие.

По-конкретно сочи, че задължението на ответника към застрахования „Петробул БГ“, попада в обхвата на застрахователното покритие на договора, като е формирано от незаплатени фактури, издадени, вследствие на продадени стоки от застрахования на „Глопак“ ЕООД, както следва: фактура № 0000042018/16.10.2020 г. на стойност 3 582 лева с вкл. ДДС и фактура № 0000042361/13.11.2020 г. на стойност 456.30 лева с вкл. ДДС. По-конкретно, с първата фактура № 0000042018/16.10.2020 г. са продадени стоки, както следва: Midlena PE B 21/05 – полиетилен – 1375 кг., с ед.цена 1820 лева, на обща стойност 2502.50 лева без ДДС; MB CS 180 LL бял – 50 кг., с ед.цена 5.30 лева, на обща стойност 285 лева без ДДС; MB CS 2533 черен – 75 кг., с ед.цена 2.90 лева, на обща стойност 217.50 лева без ДДС.

С втората фактура 0000042361/13.11.2020 г. са продадени стоки, както следва: PETKIM LDPE F5-21T – полиетилен – 125 кг., с ед. цена 1.95 лева, на обща стойност 243.75 лева без ДДС и Midlena PE B 21/02 LDPE – 75 кг., с ед. цена 1820 лева, на стойност 138.50 лева без ДДС. Сочи, че срокът за плащане на цената, посочена в процесните фактури е 30 дни от датата на издаването им, които ответникът не е платил на застрахования.

Излага още, че процентът на застрахователното покритие, според застрахователния договор, посочен в чл. 1 – Покритие, т. 1.3 – Процент на застрахователно покритие за назовани купувачи е 90 % от размера на вземането.

На 14.05.2021 г. в застрахователното дружество било подадено искане за изплащане на застрахователно обезщетение, като вземането на застрахования срещу „Глопакс“ ЕООД е било в размер на 4038.30 лева. Предвид определения процент на застрахователно покритие – 90 %, размерът на застрахователното обезщетение се равнявал на сумата от 3634.47 лева (90 % от 4038.30 лева). Така определеното обезщетение в размер на 3634.47 лева бил изплатен на застрахования с преводно нареждане от 09.06.2021 г., получено от застрахования на 10.06.2021 г.

До ответника била изпратени покани за възстановяване на заплатеното обезщетение, получени от ответника, но вземането не било погасено.

С оглед изложеното, моли за уважаване на предявения иск, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 20.10.2021 г., до окончателното ѝ погасяване. Претендират се разноси.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил отговор на исковата молба от ответното дружество „Глопакс“ ЕООД, чрез п.л.я Т. М., с който взема становище за неоснователност на предявения иск, като оспорва същите по основание и размер.

Твърди, че не е получавал посочените стоки, описани във фактури № 42018/16.10.2020 г. и № 42361/13.11.2020 г. Твърди, че не е в търговски отношения с „Петробул БГ“ ООД, като не е заявявало стоки от „Петробул БГ“ ООД.

Заявява, че не е подписвал фактури с издател „Петробул“ ООД, поради което заявява, че оспорва подписа и съдържанието на процесните фактури.

Заявява, че не дължи плащане на претендираните суми.

Като трето лице – помагач на страната на ищеца е привлечен „Петробул БГ“ ООД, ЕИК 200229780 /виж Определение от 23.05.2022 г. – л. 76-77/, който не е взел становище по основателността на претенцията.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и с оглед изявленията на страните, намира следното:

За да бъде уважен предявения иск е необходимо по делото ищецът да докаже в кумулативност следните факти: **сключен договор за имуществено застраховане**, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие **виновно и противоправно поведение** на ответника, да е настъпило **събитие**, за което **застрахователят носи риска**, като в изпълнение на договорното си задължение, застрахователят да е **изплатил** на застрахования, застрахователно обезщетение, както и да установи и **реалното извършване на доставка на стоки** от застрахования, която е довела до пораждаване на задължение за заплащане на цена.

В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване по посочените по-горе обстоятелства, а при установяването на фактическия състав на вземането, следва да докаже, че е погасил задължението.

От приетия по делото Застрахователен договор, обективиран в застрахователна полица № **** от 18.08.2020 г. /л.23-36/, валидна за периода от 01.09.2020 г. до 31.08.2021

г., се установява, че ищецът е поел задължение да обезщети застрахования „Петробул БГ“ ООД при условията на застрахователната полица, плащанията, възникнали по договори за доставки, които са извършени по време на периода на действие на договора Според чл. 1.1.1 от застрахователния договор, застраховаеми вземания са тези, които произтичат от хода на застрахованата търговска дейност; от купувач, регистриран в държава, за която се предоставя застрахователно покритие; произтичат от доставки, извършени през периода на действие на договора; които са платими в рамките на максималния кредитен период и за които фактурата е изпратена на Купувача в рамките на максималния период за издаване на фактура. Съгласно чл. 1.1.2 от застрахователния договор, застраховаемите рискове, произтичат от неплатежоспособност на купувача на застрахования или продължително неплащане от страна на купувача на застрахования. Според застрахователния договор, „неплащане“ е налице, когато вземане не е платено на датата във валутата и на мястото, определени в договора за продажба. Според чл.1.3. от Раздел „Покритие“ от застрахователния договор, процент на застрахователното покритие е 90 % за назовани купувачи. Според застрахователния договор, „продължително неплащане“ е неплащане от страна на Купувача на целия размер на вземането към изтичане на периода на изчакване, при условие, че това неизпълнение не е причинено от несъстоятелност, политическо събитие или природно бедствие. Максималният срок за уведомяване за просрочено вземане е в рамките на 30 дни от датата на падеж на фактурата, като периода на изчакване е 5 месеца, след като застрахователят е получил уведомлението от застрахования за просрочено вземане. (чл. 3 – Обезщетение).

По делото като писмени доказателства са приети – искане за изплащане на застрахователно обезщетение с вх. № ****/14.05.2021 г., към уведомление за просрочена сума от 15.12.2020 г. до застрахователя от застрахования „Петробул БГ“ ООД за несъбрани вземания от „Глопакс“ ЕООД, по фактури № 42018/16.10.2020 г. – за сумата от 3582 лева и фактура № 42361/13.11.2020 г. в размер на 456.30 лева; счетоводна справка; удостоверение за банкова сметка; преводно нареждане за кредитен превод от 09.06.2021 г. за превод на сумата от 3634.47 лева от ищеца за изплатено застрахователно обезщетение за „Глопакс“ ЕООД, на „Петробул БГ“ ООД; суброгационно писмо; Телепоща; Известие за доставяне; фактура № 42018/16.10.2020 г. – за сумата от 3582 лева и фактура № 42361/13.11.2020 г. в размер на 456.30 лева /л.37-55/.

Предвид така установените факти, следва да се направи изводът, че за периода от 01.09.2020 г. – 31.08.2021г. между ищеца и „Петробул БГ“ ООД е съществувало валидно застрахователно правоотношение, по силата на което ищецът се задължил да обезщети застрахованото дружество до съответния кредитен лимит, в случай на настъпване на застрахователно събитие - неплащания от ответника „Глопакс“ ЕООД по сключени с него договори за доставки на стоки. Следователно, по силата на застрахователното правоотношение, ищецът застраховал вземанията на „Глопакс“ ЕООД за дължими от ответника плащания по договори за продажба на стоки. С това е осъществена и първата предпоставка за основателност на исковата претенция.

На следващо място, установява се от приложените по делото двустранно подписани фактури /л.133-134 – в оригинал/: № № 42018/16.10.2020 г. – за сумата от 3582 лева и фактура № 42361/13.11.2020 г. в размер на 456.30 лева, че на същите дати „Петробул БГ“ ООД е предало, а „Глопакс“ ЕООД е получило стоките, посочени в двете фактури.

По-конкретно, с първата фактура № 0000042018/16.10.2020 г. са продадени стоки, както следва: Midlena PE B 21/05 – полиетилен – 1375 кг., с ед.цена 1820 лева, на обща стойност 2502.50 лева без ДДС; MB CS 180 LL бял – 50 кг., с ед.цена 5.30 лева, на обща стойност 285 лева без ДДС; MB CS 2533 черен – 75 кг., с ед.цена 2.90 лева, на обща стойност 217.50 лева без ДДС. С втората фактура 0000042361/13.11.2020 г. са продадени стоки, както следва: PETKIM LDPE F5-21T – полиетилен – 125 кг., с ед. цена 1.95 лева, на

обща стойност 243.75 лева без ДДС и Midlena PE B 21/02 LDPE – 75 кг., с ед.цена 1820 лева, на стойност 138.50 лева без ДДС.

Във фактурите са посочени и дата за плащане, а именно: 30 дни от датата на фактурата, т.е. до 16.11.2020 г. по фактура № 42018/16.10.2020 г. и до 30.12.2020 г. по фактура № 42361/13.11.2020 г.

От заключението на в. л. Л. К. по назначената съдебно-счетоводна експертиза, прието като обективно, компетентно дадено и неоспорено от страните, се установява, че процесните два броя фактури, са намерили счетоводно отражение в счетоводството на „Глопакс“ ЕООД и на „Петробул БГ“ ООД; включени са в дневника за покупки, съответно продажби по ЗДДС и на двете дружества, в периода на издаване на фактурите, като данъкът е отразен в съответната за месеца справка-декларация по ЗДДС и участва във формирането на данъчния резултат за месеца. в. л. установява още, че към датата на изплащане на застрахователното обезщетение – 09.06.2021 г., задължението на „Глопакс“ ЕООД към „Петробул БГ“ ООД, по счетоводни данни на ответника е в размер на 4038.30 лева, както и, че вземането на „Петробул БГ“ ООД от „Глопакс“ ЕООД, по счетоводни данни на „Петробул БГ“ ООД е в размер на 4038.30 лева.

По въпросите, свързани с фактурата като документ, доказателствената ѝ стойност и дали тя е основание за плащане на цената на стоката, е формирана трайна практика на ВКС, а именно: *Решение № 252 от 03.01.2013 г. по т.д. № 1067 / 2011 по описа на ВКС, II –ро отделение, Решение № 92/07.09.2011 г. по т. д. № 478/2010 г. на ВКС, II т. о., Решение № 109/07.09.2011 г. по т. д. 465/2010 г. на ВКС, II т. о., Решение № 96/26.11.2009г. по т.д.№ 380/2009г. на ВКС, I т.о., Решение № 42/19.04.2010г. по т.д.№ 593/2009г. на ВКС, II т.о., Решение № 166/26.10.2010г. по т.д.№ 991/2009г. на ВКС, II т.о. и Решение № 23/07.02.2011г. по т.д.№ 588/2010г. на ВКС, II т.о. и др.* В същите се сочи, че фактурата може да се приеме като доказателство за сключен договор за търговска продажба на движими вещи, ако отразява съществени елементи от съдържанието на сделката - вид на закупената стока, стойност, начин на плащане, имена на купувача и продавача, респ. на техните представители, време и място на сключване на продажбата.

Съгласно търговския характер на сделката и разпоредбите на чл. 182 ГПК и чл. 55 ТЗ, редовно водените счетоводни книги и служат за установяване на търговски сделки между търговци. Съгласно практиката на ВКС /*Решение № 42 от 19.04.2010 г. по т. д. № 593/2009 г. на ВКС, II т.о.*/, само по себе си отразяването на фактурите в счетоводството на ответника-купувач, включването ѝ в дневника за продажбите по ДДС и ползването на данъчен кредит представляват **недвусмислено признание** на задълженията и доказват тяхното съществуване. В настоящия случай са налице категорични доказателства, че ответникът е включил фактурите в месечните си дневници за покупко-продажби и в справки-декларации по ЗДДС, като е ползвал и правото на приспадане на данъчен кредит. Налице е извънсъдебно признание на неизгоден за страната факт.

Ето защо, съдът намира за неоснователни поддържаните от ответника възражения, че не е заявявало и получавало описаните в процесните фактури, стоки, вкл. и че не е подписал процесните фактури.

Във връзка с извършеното оспорване на истинността на подписите в процесните фактури, е открито производство по оспорване истинността им по реда на чл. 193 ГПК, относно съдържащите се в тях подписи от лицето Т. Х. М. – в качеството му на п. „Глопакс“ ЕООД и въпреки изричните указания, че тежестта на доказване на неистинността на документите е на ответното дружество „Глопакс“ ЕООД /виж Протокол от о.с.з. от 17.11.2022 г./, от страна на последното не бяха ангажирани доказателства.

Напротив, както се посочи и по – горе, от приетото по делото заключение на съдебно – счетоводна експертиза, безспорно се установява, че ответникът е включил фактурите в месечните си дневници за покупко-продажби и в справки-декларации по ЗДДС, като е

ползвал и правото на приспадане на данъчен кредит. Налице е извънсъдебно признание на неизгоден за страната факт.

Следователно, от така установените факти може да се направи заключение, че между застрахованото дружество и ответника са били сключени договор за продажба на посочените в двете фактури стоки. В случая, фактурите са подписани от представители на двете дружества и съдържат същественото съдържание на договора за продажба – предмет, цена и падеж, от които се установява, при пълно доказване, сключените договори за продажба на стоки при продажна цена по фактура № 42018/16.10.2020 г. в общ размер на 3582 лева и продажна цена по фактура № 42361/13.11.2020 г. в размер на 456.30 лева, или в общ размер на 4038.30 лева.

Установява се и предаването на стоките, доколкото п.ия ответното дружество се е подписал на фактурите като получил стоката.

В самите фактури са посочени и падежите за плащане – 30 дни от издаване на фактурите, като от заключението на съдебно – счетоводната експертиза, се установява, че към датата на изплащане на застрахователното обезщетение – 09.06.2021 г., ответникът не е изпълнил задължението си за плащане на продажните цени по процесните фактури.

Освен установеното до момента наличие на твърдяното застрахователно правоотношение и неплатени задължения от ответника към застрахованото дружество, установява се и третата предпоставка за уважаване на иска – осигуряването на застрахователно покритие по конкретните вземания.

От приетия по делото застрахователен договор, безспорно се установява, че в периода на действие на застрахователната полица, застрахователят покрива риска от неплащане на вземания на застрахования, възникнали от доставки, които застрахованият е извършил по време на периода на действие на договора.

От приетите по делото като писмени доказателства безспорно се установява, че извършените доставки по процесните фактури са били декларирани пред застрахователя и същите са извършени в срока за валидност на застрахователната полица (01.09.2020 г. – 31.08.2021 г.), а именно на – 16.10.2020 г. и на 13.11.2020 г.

Поради изложеното съдът приема, че плащането по процесните фактури е било застраховано от ищеца и същият е носил застрахователно покритие за тези вземания на „Петробул БГ“ ООД.

Установява се още, от приетото по делото искане за изплащане на застрахователно обезщетение с вх. № ***/14.05.2021 г., към уведомление за просрочена сума от 15.12.2020 г. до застрахователя от застрахования „Петробул БГ“ ООД за несъбрани вземания от „Глопак“ ЕООД, по фактури № 42018/16.10.2020 г. – за сумата от 3582 лева и фактура № 42361/13.11.2020 г. в размер на 456.30 лева, че след настъпване на падежите по процесните фактури, застрахованото дружество е подало до ищеца Искане за просрочени плащания.

Следователно, установи се и настъпването на застрахователното събитие, за което ищецът поел застрахователно покритие и носел застрахователния риск и по което застрахованото трето лице подало претенция за плащане.

По делото се установява, че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 3634.47 лева по банков път на застрахования „Петробул БГ“ ООД, п.о 90 % от застрахованото вземане.

С оглед изложеното, съдът приема, че е настъпил застрахователен риск, носен от ищеца, като в изпълнение на договорното си задължение, същият е заплатил застрахователно обезщетение в размер на търсената сума.

Налице е основание за възникване на регресното право. Съгласно чл. 410, ал. 1 КЗ - с

плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Ищецът проведе пълно и главно доказване на елементите от фактическия състав на претенцията си, поради което искът следва да бъде уважен изцяло, като се присъди и законната лихва върху главницата, като последица.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора при настоящото му разглеждане, разноски се дължат на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК. Направено е искане, представен е списък по чл. 80 ГПК и доказателства за сторени такива от: 145.37 лева – ДТ и 200 лева – депозит ССЕ. В проведеното на 17.11.2022 г. открито съдебно заседание, ищецът изрично заявява, че не претендира адвокатско възнаграждение.

Така, общо сторените разноски са в размер на 345.37 лева, които следва да се възложат в тежест на ответника.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Глопакс“ ЕООД, ЕИК 125509999, със седалище и адрес на управление: село Ягодово, община Родопи, ул. „Индустриална“ № 7, представлявано от у. Т. Х. М. да **заплати на** „Компани Франсез Д‘ Асюранс Пур Льо Комерс Екстериор СА“, Нантер, Франция, чрез „Компани Франсез Д‘ Асюранс Пур Льо Комерс Екстериор СА“, клон България, ЕИК 200325896, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 76А, ет. 7, /Бизнес Център Хил Тауър/, следните суми: **3 634.47 лева** /три хиляди шестстотин тридесет и четири лева и четиридесет и седем стотинки/ - **главница**, п.а регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по Застрахователен договор, обективиран в застрахователна полица № **** от 18.08.2020 г., за неплатени вземания на „Петробул БГ“ ООД по продадени стоки на „Глопакс“ ЕООД, за което са издадени фактура № 0000042018/16.10.2020 г. на стойност 3 582 лева с вкл. ДДС и фактура № 0000042361/13.11.2020 г. на стойност 456.30 лева с вкл. ДДС, **ведно със законната лихва** върху сумата, считано от датата на постъпване на исковата молба в съда – 20.10.2021 г. до окончателното ѝ погасяване, както и общо **345.37 лева** /триста четиридесет и пет лева и тридесет и седем стотинки/ - **разноски** за настоящото производство.

Решението е постановено при участието на „Петробул БГ“ ООД, ЕИК 200229780, като **трето лице - помагач** на страната на ищеца „Компани Франсез Д‘ Асюранс Пур Льо Комерс Екстериор СА“, Нантер, Франция, чрез „Компани Франсез Д‘ Асюранс Пур Льо Комерс Екстериор СА“, клон България, ЕИК 200325896.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд- Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _п/_____